

Demascare și judecată

Textul de memorat: „Iată, acesta este Dumnezeul nostru în care aveam încredere că ne va mântui. Acesta este Domnul în care ne încredeam; acum, să ne înveselim și să ne bucurăm de mântuirea Lui!” (Isaia 25:9)

Duminică, 31 ianuarie – Judecata popoarelor (Isaia 13)

- Isaia 13:1; Isaia 1:1; 2:1;** 1. Prorocie împotriva Babilonului, descoperită lui Isaia, fiul lui Amoț.
 - Prorocia lui Isaia, fiul lui Amoț, despre Iuda și Ierusalim, pe vremea lui Ozia, Iotam, Ahaz și Ezechia, împărații lui Iuda.
 - Prorocia lui Isaia, fiul lui Amoț, asupra lui Iuda și asupra Ierusalimului.
- Isaia 13;** 1. Prorocie împotriva Babilonului, descoperită lui Isaia, fiul lui Amoț.
 - "Ridicați un steag pe un munte gol, înălțați glasul spre ei, faceți semne cu mâna, ca să vină la porțile asupritorilor!
 - Am dat poruncă sfintei Mele oștiri - zice Domnul - am chemat pe vitejii Mei la judecata mâniei Mele, pe cei ce se bucură de mărimea Mea."
 - Un vuiet se aude pe munți, ca vuietul de popor mult; se aude o zarvă de împărății, de neamuri adunate. Domnul oștirilor Își cercetează oastea care va da lupta.
 - Ei vin dintr-o țară depărtată, de la marginea cerurilor: Domnul și uneltele mâniei Lui vor nimici tot pământul.
 - Gemeți! căci ziua Domnului este aproape: ea vine ca o pustiire a Celui Atotputernic!
 - De aceea, toate mâinile slăbesc, și orice inimă omenească se topește.
 - Ei sunt năpădiți de spaimă, îi apucă chinurile și durerile, se zvârcolesc ca o femeie în durerile nașterii, se uită unii la alții încremeniți, fețele lor sunt roșii ca focul.
 - Iată, vine ziua Domnului, zi fără milă, zi de mânie și urgie aprinsă, care va preface tot pământul în pustiu și va nimici pe toți păcătoșii de pe el.
 - Căci stelele cerurilor și Orionul nu vor mai străluci; soarele se va întuneca la răsăritul lui, și luna nu va mai lumina.
 - "Voi pedepsi - zice Domnul - lumea pentru răutatea ei, și pe cei răi, pentru nelegiuirile lor; voi face să înceteze mândria celor trufași și voi doborî semeția celor asupritori.
 - Voi face pe oameni mai rari decât aurul curat și mai scumpi decât aurul din Ofir.
 - Pentru aceasta voi clătina cerurile, și pământul se va zgudui din temelie din mânia Domnului oștirilor, în ziua mâniei Lui aprinse.
 - Atunci, ca o căprioară speriată, ca o turmă fără păstor, fiecare se va întoarce la poporul său, fiecare va fugi în țara lui.
 - Toți cei ce vor fi prinși vor fi străpunși, și toți cei ce vor fi apucați vor cădea uciși de sabie.
 - Copiii lor vor fi zdrobiți sub ochii lor, casele le vor fi jefuite, și nevestele lor vor fi necinstite.
 - Iată, ațâț împotriva lor pe mezi, care nu se uită la argint și nu poftesc aurul.
 - Cu arcurile lor vor doborî pe tineri, și vor fi fără milă pentru rodul pântecelor: ochiul lor nu va cruța pe copii.
 - Și astfel Babilonul, podoaba împăraților, falnica mândrie a haldeilor, va fi ca Sodoma și Gomora, pe care le-a nimicit Dumnezeu.
 - El nu va mai fi locuit, nu va mai fi niciodată popor în el. Arabul nu-și va mai întinde cortul acolo, și păstorii nu-și vor mai țărui turmele acolo,
 - ci fiarele pustiului își vor face culcușul acolo, bufnițele îi vor umple casele, struții vor locui acolo, și staffiile se vor juca acolo.
 - Șacalii vor urla în casele lui împărătești pustii, și câinii sălbatici, în casele lui de petrecere. Vremea lui este aproape să vină, și zilele nu i se vor lungi."

Luni, 1 februarie – Babilonul din timpul sfârșitului (Isaia 13:2-22)

2. **Daniel 5;** 1. Împăratul Belșatar a făcut un mare ospăț celor o mie de mai mari ai lui și a băut vin înaintea lor.
2. Și, în cheful vinului, a poruncit să aducă vasele de aur și de argint pe care le luase tatăl său, Nebucadnețar, din Templul de la Ierusalim, ca să bea cu ele împăratul și mai marii lui, nevestele și țiitoarele lui.
3. Au adus îndată vasele de aur care fuseseră luate din Templu, din casa lui Dumnezeu din Ierusalim, și au băut din ele împăratul și mai marii lui, nevestele și țiitoarele lui.
4. Au băut vin și au lăudat pe dumnezeii de aur, de argint, de aramă și de fier, de lemn și de piatră.
5. În clipa aceea, s-au arătat degetele unei mâini de om și au scris în fața sfeșnicului, pe tencuiala zidului palatului împărătesc. Împăratul a văzut această bucată de mână care a scris.
6. Atunci împăratul a îngălbenit, și gândurile atât l-au tulburat, că i s-au desfăcut încheieturile șoldurilor, și genunchii i s-au izbit unul de altul.
7. Împăratul a strigat în gura mare să i se aducă cititorii în stele, haldeii și ghicitorii. Apoi împăratul a luat cuvântul și a zis înțelepților Babilonului: "Oricine va putea citi scrisoarea aceasta și mi-o va tâlcui va fi îmbrăcat cu purpură, va purta un lăntșor de aur la gât și va avea locul al treilea în cârmuirea împărăției."
8. Toți înțelepții împăratului au intrat, dar n-au putut nici să citească scrisoarea și nici s-o tâlcuiască împăratului.
9. Din pricina aceasta, împăratul Belșatar s-a înspăimântat foarte tare, fața i s-a îngălbenit, și mai marii lui au rămas încremeniți.
10. Împărăteasa, la auzul cuvintelor împăratului și mai marilor lui, a intrat în odaia ospățului, a luat cuvântul și a vorbit astfel: "Să trăiești veșnic, împărate! Să nu te tulbure gândurile tale și să nu ți se îngălbenească fața!
11. În împărăția ta este un om care are în el duhul dumnezeilor celor sfinți; și pe vremea tatălui tău, s-a găsit la el lumină, pricepere și o înțelepciune dumnezeiască. De aceea, împăratul Nebucadnețar, tatăl tău, da, tatăl tău, împărate, l-a pus mai mare peste vrăjitori, cititori în stele, haldei, ghicitori,
12. și anume, pentru că s-a găsit la el, la Daniel, numit de împărat Belșatar, un duh înalt, știință și pricepere, puțința să tâlcuiască visele, să lămurească întrebările grele și să dezlege lucrurile încâlcite. Să fie chemat, dar, Daniel, și el îți va da tâlcuirea!"
13. Atunci Daniel a fost adus înaintea împăratului. Împăratul a luat cuvântul și a zis lui Daniel: "Tu ești Daniel acela, unul din prinșii de război ai lui Iuda pe care i-a adus aici din Iuda, tatăl meu, împăratul?"
14. Am aflat despre tine că ai în tine duhul dumnezeilor și că la tine se găsește lumină, pricepere și o înțelepciune nemaipomenită.
15. Au adus înaintea mea pe înțelepți și pe cititorii în stele ca să citească scrierea aceasta și să mi-o tâlcuiască; dar n-au putut să tâlcuiască aceste cuvinte.
16. Am aflat că tu poți să tâlcuiești și să dezlegi întrebări grele; acum, dacă vei putea să citești scrierea aceasta și să mi-o tâlcuiești, vei fi îmbrăcat cu purpură, vei purta un lăntșor de aur la gât și vei avea locul al treilea în cârmuirea împărăției!"
17. Daniel a răspuns îndată înaintea împăratului: "Ține-ți darurile și dă altuia răsplătirile tale! Totuși voi citi împăratului scrierea și i-o voi tâlcui.
18. Împărate, Dumnezeul cel Preaînalt dăduse tatălui tău, Nebucadnețar, împărăție, mărimă, slavă și strălucire;
19. și, din pricina mărimii pe care i-o dăduse, toate popoarele, neamurile, oamenii de toate limbile se temeau și tremurau înaintea lui. Căci împăratul omora pe cine voia, și lăsa cu viață pe cine voia; înălța pe cine voia, și cobora pe cine voia.
20. Dar când i s-a îngâmfat inima și i s-a împietrit duhul până la mândrie, a fost aruncat de pe scaunul lui împărătesc și a fost despuiat de slava lui;
21. a fost izgonit din mijlocul copiilor oamenilor, inima i s-a făcut ca a fiarelor și a locuit la un loc cu măgarii sălbatici; i-au dat să mănânce iarbă ca la boi, și trupul i-a fost udat cu roua cerului, până când a recunoscut că Dumnezeul cel Preaînalt stăpânește peste împărăția oamenilor și că o dă cui vrea.
22. Dar tu, Belșatar, fiul lui, nu ți-ai smerit inima, măcar că ai știut toate aceste lucruri.

23. Ci te-ai înălțat împotriva Domnului cerurilor; vasele din Casa Lui au fost aduse înaintea ta și ai băut vin cu ele, tu și mai marii tăi, nevestele și fiutoarele tale; ai lăudat pe dumnezeii de argint, de aur, de aramă, de fier, de lemn și de piatră, care nici nu văd, nici n-aud și nici nu pricep nimic și n-ai slăvit pe Dumnezeu în mâna căruia este suflarea ta și toate căile tale!
24. De aceea a trimis El acest cap de mână care a scris scrierea aceasta.
25. Iată însă scrierea care a fost scrisă: "Numărat, numărat, cântărit și împărțit!"
26. Și iată tâlcuirea acestor cuvinte: Numărat înseamnă că Dumnezeu ți-a numărat zilele domniei și i-a pus capăt.
27. Cântărit înseamnă că ai fost cântărit în cumpănă și ai fost găsit ușor!
28. Împărțit înseamnă că împărăția ta va fi împărțită și dată mezilor și perșilor!"
29. Îndată Belșatar a dat poruncă, și au îmbrăcat pe Daniel cu purpură, i-au pus un lăntișor de aur la gât și au dat de știre că va avea locul al treilea în cârmuirea împărăției.
30. Dar chiar în noaptea aceea, Belșatar, împăratul haldeilor, a fost omorât.
31. Și a pus mâna pe împărăție Darius, medul, care era în vârstă de șaizeci și doi de ani.

Isaia 13:19-22; 19. *Și astfel Babilonul, podoaba împăraților, falnica mândrie a haldeilor, va fi ca Sodoma și Gomora, pe care le-a nimicuit Dumnezeu.*

20. *El nu va mai fi locuit, nu va mai fi niciodată popor în el. Arabul nu-și va mai întinde cortul acolo, și păstorii nu-și vor mai țărui turmele acolo,*

21. *ci fiarele pustului își vor face culcușul acolo, bufnițele îi vor umple casele, struții vor locui acolo, și stațiile se vor juca acolo.*

22. *Șacalii vor urla în casele lui împărătești pustii, și câinii sălbatici, în casele lui de petrecere. Vremea lui este aproape să vină, și zilele nu i se vor lungi."*

Marti, 2 februarie – „Cum ai căzut din cer...” (Isaia 14)

3. **Isaia 14:12-14;** 12. Cum ai căzut din cer, luceafăr strălucitor, fiu al zorilor! Cum ai fost doborât la pământ, tu, biruitorul neamurilor!
13. Tu ziceai în inima ta: "Mă voi sui în cer, îmi voi ridica scaunul de domnie mai presus de stelele lui Dumnezeu, voi șede pe muntele adunării dumnezeilor, la capătul miazănoaptei,
14. mă voi sui pe vârful norilor, voi fi ca Cel Preaînalt."

Isaia 14:13,14; Matei 11:29; Ioan 13:5; Filipeni 2:5-8; 13. *Tu ziceai în inima ta: "Mă voi sui în cer, îmi voi ridica scaunul de domnie mai presus de stelele lui Dumnezeu, voi șede pe muntele adunării dumnezeilor, la capătul miazănoaptei,*

14. *mă voi sui pe vârful norilor, voi fi ca Cel Preaînalt."*

29. *Luați jugul Meu asupra voastră și învățați de la Mine, căci Eu sunt blând și smerit cu inima; și veți găsi odihnă pentru sufletele voastre.*

5. *Apoi a turnat apă într-un lighean și a început să spele picioarele ucenicilor și să le șteargă cu ștergarul cu care era încins.*

5. *Să aveți în voi gândul acesta care era și în Hristos Isus:*

6. *El, măcar că avea chipul lui Dumnezeu, totuși n-a crezut ca un lucru de apucat să fie deopotrivă cu Dumnezeu,*

7. *ci S-a dezbrăcat pe Sine însuși și a luat un chip de rob, făcându-Se asemenea oamenilor.*

8. *La înfățișare a fost găsit ca un om, S-a smerit și S-a făcut ascultător până la moarte, și încă moarte de cruce.*

Miercuri, 3 februarie – Poarta cerului (Isaia 13–14)

4. **1 Petru 5:13;** Biserica aleasă cu voi, care este în Babilon, vă trimite sănătate. Tot așa și Marcu, fiul meu.

Apocalipsa 14:8; 16:19; 17:5; 18:2,10,21; 8. *Apoi a urmat un alt înger, al doilea, și a zis: "A căzut, a căzut Babilonul, cetatea cea mare, care a adăpat toate neamurile din vinul mâniei curviei ei!"*

19. Cetatea cea mare a fost împărțită în trei părți, și cetățile neamurilor s-au prăbușit. Și Dumnezeu Și-a adus aminte de Babilonul cel mare, ca să-i dea potirul de vin al furiei mâniei Lui.
5. Pe frunte purta scris un nume, o taină: "Babilonul cel mare, mama curvelor și spurcăciunilor pământului."
2. El a strigat cu glas tare și a zis: "A căzut, a căzut Babilonul cel mare! A ajuns un locaș al dracilor, o închisoare a oricărui duh necurat, o închisoare a oricărei păsări necurate și urâte;
10. Ei vor sta departe, de frică să nu cadă în chinul ei, și vor zice: "Vai! Vai! Babilonul, cetatea cea mare, cetatea cea tare! Într-o clipă ți-a venit judecata!"
21. Atunci un înger puternic a ridicat de jos o piatră ca o mare piatră de moară, a aruncat-o în mare și a zis: "Cu așa repeziciune va fi aruncat Babilonul, cetatea cea mare, și nu va mai fi găsit!

Joi, 4 februarie – Triumful final al copiilor lui Dumnezeu (Isaia 24–27)

5. **Isaia 24;** 1. Iată, Domnul deșartă țara și o pustiește, îi răstoarnă fața și risipește locuitorii;
2. cum se întâmplă preotului se întâmplă și poporului: stăpânului, ca și slugii; stăpânei, ca și slujnicei; vânzătorului, ca și cumpărătorului; celui ce dă cu împrumut, ca și celui ce ia cu împrumut; datornicului, ca și cel căruia îi este dator.
3. Țara este pustiiată de tot și prădată; căci Domnul a hotărât așa.
4. Țara este tristă, sleită de puteri; locuitorii sunt mâhniți și tânjesc; căpeteniile poporului sunt fără putere,
5. căci țara a fost spurcată de locuitorii ei; ei călcau legile, nu țineau poruncile și rupeau legământul cel veșnic!
6. De aceea mănâncă blestemul țara și suferă locuitorii ei pedeapsa nelegiuirilor lor; de aceea sunt prăpădiți locuitorii țării și nu mai rămâne decât un mic număr din ei.
7. Mustul stă trist, via este veștejită; toți cei ce erau cu inima veselă suspină.
8. A încetat desfătarea timpanelor, s-a sfârșit veselia gălăgioasă, s-a dus bucuria harpei.
9. Nu se mai cântă când se bea vin, și băuturile tari li se par amare celor ce le beau.
10. Cetatea pustie este dărâmată; toate casele sunt închise, nu mai intră nimeni în ele.
11. Pe ulițe se strigă după vin; s-a dus orice desfătare, nu mai este nicio veselie în țară.
12. Numai pustiire a mai rămas în cetate, și porțile stau dărâmate.
13. Da, în țară, în mijlocul popoarelor este ca atunci când se scutură măslinul sau ca la culesul ciorchinilor rămași după culesul viei.
14. Ceilalți însă, care vor mai rămâne, își înalță glasul, scot strigăte de veselie; de pe țărmurile mării, laudă măreția Domnului. -
15. Proslăviți, dar, pe Domnul în locurile unde strălucește lumină, laudați Numele Domnului Dumnezeului lui Israel, în ostroavele mării! -
16. De la marginile pământului auzim cântând: "Slavă Celui Neprihănit!" Dar eu zic: "Sunt pierdut! Sunt pierdut! Vai de mine! Jefuitorii jefuiesc, jefuitorii se înverșunează la jaf."
17. Groaza, groapa și lațul vin peste tine, locuitor al țării!
18. Cel ce fuge dinaintea strigătelor de groază cade în groapă, și cel ce se ridică din groapă se prinde în laț; căci se deschid stăvilarele de sus și se clatină temeliile pământului!
19. Pământul se rupe, pământul se sfărâmă, pământul se crapă,
20. pământul se clatină ca un om beat, tremură ca o colibă; păcatul lui îl apasă, cade, și nu se mai ridică.
21. În ziua aceea, Domnul va pedepsi în cer oștirea de sus, iar pe pământ pe împărații pământului.
22. Aceștia vor fi strânși ca prinși de război și puși într-o temniță, vor fi închiși în gherle și, după un mare număr de zile, vor fi pedepsiți.
23. Luna va fi acoperită de rușine, și soarele, de groază; căci Domnul oștirilor va împărăți pe muntele Sionului și la Ierusalim, strălucind de slavă în fața bătrânilor Lui

- Apocalipsa 20;** 1. Apoi am văzut coborându-se din cer un înger care ținea în mână cheia Adâncului și un lanț mare.
2. El a pus mâna pe balaur, pe șarpele cel vechi, care este diavolul și Satana, și l-a legat pentru o mie de ani.

3. L-a aruncat în Adânc, l-a închis acolo și a pecetluit intrarea deasupra lui, ca să nu mai înșele neamurile, până se vor împlini cei o mie de ani. După aceea trebuie să fie dezlegat pentru puțină vreme.
 4. Și am văzut niște scaune de domnie; și celor ce au șezut pe ele li s-a dat judecata. Și am văzut sufletele celor ce li se tăiasă capul din pricina mărturiei lui Isus și din pricina Cuvântului lui Dumnezeu, și ale celor ce nu se închinaseră fiarei și icoanei ei și nu primiseră semnul ei pe frunte și pe mână. Ei au înviat și au împărățit cu Hristos o mie de ani.
 5. Ceilalți morți n-au înviat până nu s-au sfârșit cei o mie de ani. Aceasta este întâia înviere.
 6. Fericiți și sfinți sunt cei ce au parte de întâia înviere! Asupra lor a doua moarte n-are nicio putere; ei vor fi preoți ai lui Dumnezeu și ai lui Hristos și vor împărăți cu El o mie de ani.
 7. Când se vor împlini cei o mie de ani, Satana va fi dezlegat
 8. și va ieși din temnița lui, ca să înșele neamurile care sunt în cele patru colțuri ale pământului, pe Gog și pe Magog, ca să-i adune pentru război. Numărul lor va fi ca nisipul mării.
 9. Și ei s-au suit pe fața pământului, și au înconjurat tabăra sfinților și cetatea preaiubită. Dar din cer s-a coborât un foc care i-a mistuit.
 10. Și diavolul, care-i înșela, a fost aruncat în iazul de foc și de pucioasă, unde este fiara și prorocul mincinos. Și vor fi munciți zi și noapte în vecii vecilor.
 11. Apoi am văzut un scaun de domnie mare și alb, și pe Cel ce ședea pe el. Pământul și cerul au fugit dinaintea Lui și nu s-a mai găsit loc pentru ele.
 12. Și am văzut pe morți, mari și mici, stând în picioare înaintea scaunului de domnie. Niște cărți au fost deschise. Și a fost deschisă o altă carte, care este Cartea Vieții. Și morții au fost judecați după faptele lor, după cele ce erau scrise în cărțile acelea.
 13. Marea a dat înapoi pe morții care erau în ea; Moartea și Locuința morților au dat înapoi pe morții care erau în ele. Fiecare a fost judecat după faptele lui.
 14. Și Moartea și Locuința morților au fost aruncate în iazul de foc. Iazul de foc este moartea a doua.
 15. Oricine n-a fost găsit scris în Cartea Vieții a fost aruncat în iazul de foc.
6. **Isaia 28:21**; Căci Domnul Se va scula, ca la muntele Perațim, și Se va mânia, ca în valea Gabaonului, ca să-Și facă lucrarea, lucrarea Lui ciudată, ca să-Și împlinească lucrul, lucrul Lui nemaiauzit.

Proverbele 3:5-7; Romani 10:9; 5. *Încrede-te în Domnul din toată inima ta și nu te bizui pe înțelepciunea ta!*

6. *Recunoaște-L în toate căile tale, și El îți va netezi cărările.*

7. *Nu te socoti singur înțelept; teme-te de Domnul și abate-te de la rău!*

9. *Dacă mărturisești deci cu gura ta pe Isus ca Domn și dacă crezi în inima ta că Dumnezeu L-a înviat din morți, vei fi mântuit.*